

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVII (31)

Štev. (No.) 35

ESLOVENIA LIBRE

Buenos Aires

31. avgusta 1978

Janez Pavel I.

Katoliška cerkev je dobila novega poveljarja. Po opravljenih žalnih svečanostih za rajnim papežem Pavlom VI., se je stoenajst kardinalov zbralo v Vatikanu, da po strogo določenih predpisih izvolijo novega poveljarja Kristusove cerkve. Po komaj dober dan trajajočem konklavu je bil na to mesto izvoljen beneški patrijarh kardinal Albin Luciani. S tem, da je izvolitev sprejel, je postal duhovni voditelj vseh katoličanov. Nadel si je ime Janez Pavel I. Tako nagla izvolitev je presenetila vse. Bila je znamenje, da so si volilci na jasnem, kakšnega poveljarja Cerkev danes potrebuje in kdo bi bil primeren.

Dvestodvainšestdeset papežev je že vladalo Cerkev pred Janezom Pavlom. Vsak nekoliko drugače kot njegov prednik in naslednik. Vsak s posebno nalogo, s posebnimi težavami in s posebnimi uspehi. Mi, ki nam je Bog dal videti začetek našega stoletja, smo bili rojeni pod papežem Leonom XIII. Bil je plemenitaš po rodu, mož izredno bistrega uma. Kot prostovoljni jetnik četrstoletja ni prestopil praga Vatikana, pa je vendar bolj kot kdorkoli poznal probleme časa in nastajanje novega stanu — industrijsko-delavskega in vseh vprašanj, ki so s tem nastajala. Njegova enciklika „Rerum novarum“ je odprla katoličanom oči in pot do reševanja zapletenih socialnih problemov.

Po njegovi smrti je nastopil njegovo mesto svetí Pij X., bivši kaplan, župnik, korar, škof, patriarh in kardinal in končno papež, čigar izvolitve ni nihče pričakoval. In je vendar ta svetí mož naredil za Cerkev, za njen nauk, za gojitev evharističnega življenja toliko, da Cerkev še danes živi od sadov njegovega dela.

Doba prve svetovne vojne je poklicala na Petrov prestol diplomata Benedikta XV., ki je svoje znanje in plemeniti rod znal združiti s svetniško ponižnostjo. Njegovo šibko telo je kmalu po koncu vojne omagalo, kakor da bi bilo izčrpano zaradi neprestanih klicov k miru in pravici.

Nadomestil ga je učenjak iz Milana Pij XI., ki je kot nadškof pokazal izredno zrelost v presojanju tedanje dobe in neomajno energijo in trambji katoliške resnice. Je avtor znanih okrožnic o socialnem vprašanju in o odklonilnem stališču Cerkev do komunizma, fašizma in nacizma. Njegovo delo je organiziranje Katoliške Akcije.

Druga svetovna vojna je potrebovala v vodstvu Cerkev zopet moža, ki bo kos vsem zapletenim vprašanjem, ki bodo nastajala in ki bo mogel s svojim nastopom, svojo bistroumnostjo, s svojo dobroto in potrpežljivostjo pomagati ne le svoji čredi, ampak vsemu človeštvu. To je bil Pij XII. Po njegovi smrti se je svet izpraševal: Kdo ga bo mogel nadomestiti?

Pa ga je nadomestil stari kardinal Janez XXIII. Naj bo za par let, so nemara mislili, da bomo poiskali koga primernejšega! Pa je njegov pontifikat pomenil v Cerkvi več, kakor katerikoli drugi v zadnjih stoletjih. Vatikanski koncil in vsa prenova Cerkev je sad njegovega dela. Če bi ne bilo njega, bi danes Koncila po vsej verjetnosti ne imeli.

Pavel VI. je nadaljeval delo svojega prednika. Uveljavljal sklepe koncila, učil, opozarjal, prosil, svaril, molil in trpel. Šele po njegovi smrti se svet zaveda, kaj je bil, ne le nam katoličanom, ampak vsem, ki žele pravice in miru.

Sedanji, osmi papež dvajsetega stoletja nastopa službo vrhovnega pastirja Kristusove črede in ob enem ustanove, ki danes tudi v nevernem in zmaterijaliziranem svetu velja kot najmočnejša moralna avtoriteta.

Če je koga danes strah pred bodočnostjo, je to papež Janez Pavel. Pozna svet in njegove probleme in pozna tudi vse sile, dobre in slabe, ki se hočejo sveta polastiti. On bo zastopal dobre sile, zavedajoč se, da bo svet

KITAJEC V BEOGRADU

Nekako ravno za desetletnico sovjetskega vojaškega vdora na Češkoslovaško 1. 1968 prihaja na Balkan najvišji komunistični predstavnik celinske Kitajske Hua Kuo-feng, naslednik proslulega Maocetunga, ki je umrl pred pičlimi dvema leti. Ne more biti dvoma, da je prihod kitajskega diktatorja na evropska tla v smiselni zvezi z brutalnim sovjetskim zatorom s topovi in tanki tako imenovane „praške pomlad“, med katero je hotel tedanji komunistični šef A. Dubček uvesti človečanski obraz komunizma, pa mu je to Brežnjevič z vojaško silo preprečil. Grozljivi dogodek je takrat pognal strah v kosti komunističnim samodržcem, kakor sta Tito in romunski Ceausescu, ki si tudi prizadevata, vsak na svoj način, iskati lastno „pot v socializem“.

Strah izpred desetih let je še vedno v kosteh Brozu in Ceausescu, in to nam razloži, zakaj oba iščeta zaslonbe in — če drugega ne — vsaj moralne pomoči od drugega komunističnega velikana v Aziji, ki ima s Sovjetsko zvezo neporavnanih nekaj važnih mejnih računov, razen tega pa sta si oba režima stalno v laseh o vprašanju, kateri med njima pravilno aplicira marksistično doktrino. Še nam je v spominu, kako je lansko leto Peking triumfalno sprejel Broza-Tita in ga javno proslavljal kot prvega, ki je nastopil svojo pot v socializem v brk Stalina in Moskvi. Pri tisti priliki je Tito povabil v Beograd Hua, in ta se sedaj odziva povabilu, odziv pa je sprožil vse polno visečih vprašanj znotraj svetovne komunistične bratovščine.

Če kateremu komunističnemu režimu na evropskem prostoru gre Huavov obisk na živce, gre gotovo Moskvi in Albaniji. Slednja je bila dolgoletni zvesti in trdni zaveznik Maovega režima na Kitajskem, se zanj borila v Združenih narodih in bila na to zelo ponosna. Obrat na Kitajskem je staro ljubezen nemilo končal, Hodža v Tirani, šef najkrutejšega komunističnega sistema v Evropi, se je hipoma znašel osamljen in ogrožen od sosedne Jugoslavije, s katero sedaj ljubimkuje njegova prejšnja zaščitnica.

Jugoslavija in Romunija pa smatrat Hua-vov obisk za izredno važen korak pri iskanju varnih poti v bodočnost obeh držav. Ena in druga se prizadevata izmotati se iz objema ruskega medveda; Titu se je z ogromno gospodarsko in politično asistenco Zapada to do znatne mere posrečilo, mnogo manj Ceausescu, čigar dežela je direktni mejaš Sovjetije, Zapadu pa iz geopolitičnih in zlasti strateških razlogov mnogo manj važna. Na dolgo roko obe državi zasledujeta isti cilj: neodvisnost od Moskve in v taki samostojni poziciji varnost svojih meja.

le tedaj živel v miru in sreči, kadar bo priznal božjo resnico in božje zapovedi za vodilo svojega življenja. Pozna, koliko veljajo sile, ki naj bi mu pomagale pri pokristjanjenju sveta. Gotovo bo ena najvažnejših in morda najgorenkejših nalog ta, da napravi red v razkrajalni in dostikrat nevarno bolni katoliški skupnosti.

Novi papež je sin delavske družine. Njegov oče je bil borben socialista. Pred policijo je moral bežati v tujino. Svojemu sinu pa ni branil v semenišče. Mladi Luciani je gotovo že doma spoznal ne le pogubonosne nauke marksizma, ampak tudi vse krivice, ki so bile njega vzrok. Celu svoje duhovniško življenje se je odlikoval v delu za bolne, reveže, brezpravne, zatirane. Bolj srečnega se je počutil med preprostimi ljudmi, kakor v palačah.

Pa mu je Previdnost naklonila nalogo, da bo konca svojega življenja čakal v veliki palači Vatikana, ki pa zanj ne bo drugega kot prostor za neutrudno delo v korist Kristusovi čredi, ki jo vodi, in v korist vsemu človeštvu.

Pri vsaki maši molimo za papeža. Moramo zanj moliti. Papež je varuh razodetih božjih resnic in pravičen razlagalec božjih zapovedi. To ni težko

Pri iskanju take varnosti se zdi, da zanju ni boljšega komunističnega zaveznika kot je marksistična Kitajska. Kljub svoji relativni šibkosti v vojaškem oziru, če vzamemo v poštev moderno oborožitev, je vendarle sposobna držati ravnotežje s Sovjeti, če bi ti hoteli zaplesti se v obračunavanja z neposlušnimi tovariši v Evropi. Trikrat bi se morali premisliti, preden bi se v kaj takega spustili, ker čutijo za hrbtom vendarle močnega neprijatelja, ki bi jim utegnil skočiti za vrat in „osvoboditi“ v prejšnjih časih po Rusih prigrabljeno kitajsko zemljo, katere niti tovariši nočejo vrniti.

Za našo rodno domovino je ta obisk brez dvoma omemba vrednega pomena. Tito je zelo star, dolgo ne more več z diktatorsko roko obvladati nezadovoljnih narodov v svoji državi, in nihče ne ve, koliko bo po njegovem odhodu Sovjetiji na tem, da si Jugoslavijo vojaško podvrže in utrdi svojo pomorsko pozicijo na Jadranu za svojo hitro rastočo mornarico. S tem bi postala gospodar na Sredozemskem morju, kar je gotovo vredno velikega tveganja in rizika. Pretveza za tak usoden korak bi utegnili biti notranji nemiri, sponzani ali pa umetno podneteni, v tej mnogonarodni državni enoti, ki se ji pravi Jugoslavija.

Račun sedanjih jugoslovanskih oblastnikov je približno tak: Da se Sovjetski zvezi cedijo sline po Jugoslaviji, ni dvoma. Koliko daleč sežejo interesi zapadnih zaveznikov, da bi z vojaško silo branili to državo, če bi se v nji pojavili ruski tanki, je v zraku in zatorej negotovo. Gotovo pa je kitajsko zavezništvo, ker imajo tamkajšnji komunisti ogromen interes, da dobijo nazaj izgubljena ozemlja — to pa Rusi dobro vedo. Zato je najboljša garancija, da Sovjeti ne bodo tvegali komplikacij v Evropi, če čutijo za hrbtom Kitajce kot zaveznike te Evrope.

Morda take kalkulacije res niso najslabše. Morda so v sedanjem položaju Jugoslavije najboljše, kar se da iz svetovne politične konstelacije doseči. To je razlog, da je pravilno gledati na Hua-jev obisk Beograda kot na mednarodno političen akt prvega razreda. Njegovo časovno montiranje za desetletnico češkoslovaške tragedije pa podčrtava, da je tako ocenjevanje dogodka še najbolj pravilno. Čeprav je pred 10 leti takratni kitajski premier Čou En-lai pri obsodbi boljševiškega vdora dejal, da „oddaljene vode ne morejo gasiti evropskih ognjev“, se zdi, da je kitajski kolos vendarle dobro jamstvo, da se takih ognjev niti Sovjetija ne bo drznila podžigati.

L. P.

delo; on kot duhovnik, škof in papež teologijo pozna. Težje pa je dobiti pravo obliko, kako vse to v materijalizem pogreznjenemu in z dvomi nasičenemu človeštvu tako povedati, da bo prišlo do srca in obradilo sadove.

Moliti pa moramo tudi za nas, da bomo znali papeža ubogati. Kadar bo govoril o verskih resnicah in moralnih obveznostih, bomo poslušali in ubogali. Spoštovali bomo pastirjev glas tudi takrat, kadar nam govori v svojih poslanicah, enciklikah in nagovorih. Dober otrok ne išče prilike, kdaj bo lahko pregriznil besedo svojega očeta.

Naša doba je zaredila po svetu in tudi med nami rod godrnjačev, ki si lastijo pravico, da o vsem in proti vsakomur povedo svojo zadnjo besedo. In ta zadnja beseda je dostikrat jeza na vse, odpor proti vsemu in vključitev v tisti plaz, ki se utrja z gore napuha in drvi navzdol, uničujoč sam sebe in vse kar doseže.

Bodimo vredni člani njegove velike družine njemu v nujno potrebno oporo v boju proti silam zla, ki je v svojem bistvu pogubonosno in ki nas hoče potegniti za seboj.

Prepričani smo, da v tem pogledu ne bomo razočarani.

J. A.

Češkoslovaška oporečniška skupina „Listina 77“ zahteva umik sovjetskih zasedbenih čet

Kljub načrtnemu preganjanju podpisnikov znane „Listine 77“, najsi bo z zaporom, z odvzemom službe, stanovanja ali z drugačnimi represalijami in šikanami, ni doslej češkoslovaški KP in tajni policiji uspelo zatreti tega gibanja. Prvič so se pojavili 7. januarja 1977 s svojim dokumentom „Charta 77“ ali „Listina 77“, s katerim zahtevajo spoštovanje človekovih pravic, kot jih določata češkoslovaška ustava in obveznost s podpisom mednarodne helsinške pogodbe. Odtlej se večkrat oglašajo z raznimi zahtevami in protesti bodisi posamezniki ali skupine, o čemer smo v našem listu že večkrat poročali. Doslej je okrog tisoč javnih podpisnikov te listine, pristašev pa seveda mnogo več. 21. avgusta mineva deset let, odkar so na Češkoslovaško samovoljno vkorakale „začasne“ zasedbene čete petih držav Varšavskega pakta pod komando Sovjetske zveze, da napravijo konec tako imenovani „češki pomladi“ — Dubčekovemu poskusu „humanizirati“ komunizem. To priložnost izkoriščajo Rusi in, kot kaže, spreminjajo začasnost v trajnost, saj se že deset let ne premaknejo iz Češke, s čemer kršijo mednarodne obveznosti. Dozdevno ne zaupajo v pokorščino svojih podložnikov. Prebivalstvo pa občuti zasedbo kot težko politično in moralno breme. Zato je skupina „Listina 77“ izdala po svojih glasnikih nekaj dni pred deseto obletnico zasedbe nov dokument, s katerim zahteva umik sovjetskih čet s češkoslovaškega ozemlja. Besedilo dokumenta se glasi: v prevodu kot sledi:

Dokument „Listine 77“ št. 18

Čez nekaj dni bo poteklo deset let, odkar je pet držav Varšavskega pakta vojaško interveniralo na ozemlje naše države, kar se je zgodilo brez vednosti ali sporazuma vrhovnih predstavnikov češkoslovaške države — predsednika republike, vlade in narodne skupščine in brez vednosti ali sporazuma takratnega vodstva češkoslovaške komunistične partije, njenega prvega tajnika, prezidija in centralnega komiteja.

Ta vojaški poseg je bil protizakonito dejanje v nasprotju z Listino Združenih narodov, z Varšavskim paktom, s pogodbo o prijateljstvu, sodelovanju in vzajemni pomoči med Češkoslovaško in Sovjetsko zvezo od 12. decembra 1943, kakor tudi (v nasprotju) s sporazumom o definiciji napadalca in napada od 4. julija 1933, katerega sta podpisali obe državi in je do danes veljaven. Njega protizakonitost je potrčila v polnem obsegu tudi zaključna listina konference o varnosti in sodelovanju v Evropi, podpisana v Helsinkih 1. avgusta 1975, katere 6. člen o načelih mirnega sožitja vsebuje obveznost brezpogojno odpovedati se vsakršnemu vmešavanju in

posebej vojaški intervenciji kake države ali skupine držav v zadeve kake druge države.

Navzočnost čet ZSSR na našem ozemlju je bila naknadno urejena z dogovorom od 16. oktobra 1968 med ČSSR in ZSSR, pri čemer tudi s tem dogovorom ni bil legaliziran vdor čet. Na podlagi tega dogovora ostajajo sovjetske čete na ozemlju ČSSR izrecno, „da jamčijo varnost socialističnih državnih skupnosti v očigled pojačevanja revanžističnih prizadevanj s strani zahodnonemških vojaških sil.“

Stavimo si vprašanje, ki ga samo besedilo dogovora ponuja, če še zmeraj velja utemeljitev za navzočnost čet v naši deželi potem, ko so se normalizirali odnosi med državami Varšavskega dogovora in Zvezno republiko Nemčijo, in to z dogovorom med Sovjetsko zvezo in Zvezno republiko Nemčijo o neuporabljanju nasilja v medsebojnih odnosih (1970), z istovrstnim dogovorom med Ljudsko republiko Poljsko in Zvezno republiko Nemčijo, z osnovnim dogovorom med obema nemškima državama (1972) in z dogovorom o medsebojnih odnosih med Češkoslovaško in Zvezno republiko Nemčijo (1973), kakor tudi s podpisom Sovjetske zveze dogovora med štirimi velesilami o Berlinu in posebej po normaliziranju odnosov vseh držav Varšavskega pakta in Zvezne republike Nemčije na konferenci o varnosti in sodelovanju v Evropi. Nujnost tega vprašanja je bila poudarjena tudi z obiskom predsednika Češkoslovaške socialistične republike in predsednika prezidija vrhovnega sovjeta ZSSR v Zvezni republiko Nemčiji, kakor tudi z izrecnim priznanjem obeh o miroljubnem značaju Zvezne republike Nemčije in njenih odnosov do naše dežele in do ostalih držav Varšavskega pakta, ne da bi bilo z eno samo besedo govora o nevarnosti, ki v besedilu dogovora o obstanku čet utemeljuje začasno navzočnost sovjetskih čet na ozemlju (naše) države.

Na podlagi tega dogovora naj bi vlade zadevnih držav izvajale posledice, katere naj se ne bi nanašale samo na normaliziranje odnosov z Zvezno republiko Nemčijo, temveč predvsem na normaliziranje češkoslovaško-sovjetskih odnosov: obstoj čet kake države v mirnem času na območju druge države se ne sklada s pogoji, ki bi mogli veljati za normalne.

Tako sklepanje potrjuje okolnost, da je intervencija avgusta 1968 tako težko zapletla notranjepolitični razvoj na Češkoslovaškem, da moramo še danes čutiti posledice teh zapletov.

Praga in Brno, dne 12. avg. 1978
Podpisi: Dr. Ladislav Hejdanek
Marta Kubisova
Dr. Jaroslav Sabata
Glasniki „Listine 77“

Izjava poljskih in češkoslovaških oporečnikov

Pred dvema tednoma so dopisniki inozemskih listov v Pragi kljub vsem policijskim kontrolam dobili v roke dokument o ustanovitvi skupnega vodstva češkoslovaških in poljskih oporečnikov. V dokumentu so obvestili javnost o srečanju v začetku avgusta na poljsko-češkoslovaški meji med predstavniki Odbora za družbeno samoobrambo (KOR) in predstavniki podpisnikov Listine 77 iz Češkoslovaške. Na sestanku so si med seboj izmenjali misli o svojem delu, izdelali skupno izjavo ob desetletnici poljskih in češkoslovaških dogodkov in razpravljali o raznih možnostih medsebojnega sodelovanja.

Izjava pa se glasi: Deset let je preteklo od dne, ko so čete petih držav članic Varšavskega pakta zasedle Češkoslovaško in zadušile osvobodilno gibanje v tej državi. Proces demokratizacije, ki so ga tedaj s silo zatrli, je v vsej Evropi rodil upanje v poskus ostvaritve resničnega humanističnega vrednotenja družbe in s tem omogočiti neko alternativo totalitarističnim režimom. Prav istega leta je bilo s silo

zlomljeno demokratično gibanje poljskega izobraženstva. Deset preteklih let ni moglo, kljub vsem priganjačem protidemokratičnega režima in narodne zaslužnosti, zatreti vere v idejo praške pomladi in demokratično gibanje poljske družbe je ostalo živo kljub tej dolgi dobi preizkušnje.

Toda za zvestobo tem idejam so mnogi naši sodržavljani plačali visoko ceno: z izključenjem iz javnega življenja, z izgubo službe, z izgubo osebnih svobode in mnogokrat tudi z izgubo življenja. Podobno usodo so doživljali tudi naši prijatelji v Sovjetski zvezi in v drugih državah, kjer se bore in trpe za iste cilje.

Ob tej desetletnici dogodkov leta 1968 — pobrateni v naporih za vzpostavitev resnice, človečanskih in državljanskih pravic in socialne pravičnosti — ponavljamo svojo skupno voljo ostati zvesti temu idealom in delati v njihovem duhu.

Neodtujljivo dostojanstvo človeka kot vrednota, življenje posameznika kot vseh sodržavljancev ostaja danes (Nad. na 2. str.)

BEOGRAD IN PEKING PODPISUJETA POGODBE

MAKEDONSKO VPRAŠANJE

Hua je, kakor smo že poročali v prejšnji številki našega tednika, na beograjskem letališču pričakal diktator Tito v spremstvu Kardelja in Dolanca ter drugih jugoslovanskih partijskih veljakov.

Hua je prišel v Jugoslavijo za devet dni. Imel je več razgovorov z diktatorjem Titom in obiskal več poljedelskih in industrijskih središč, ker da bi rad, kakor so poročali, „tudi na Kitajskem moderniziral gospodarstvo po vzorcu jugoslovanskega marksističnega sistema delavskega samoupravljanja. Kitajsko zanima decentraliziran jugoslovanski sistem s svojo prožno strukturo samoupravljanja in s produkcijskimi nagradami.“ Opazovalce zanima, če Hua morda ne pozablja na veliko brezposelnost v Jugoslaviji in vrhu tega še na pol-drug milijon jugoslovanskih delavcev v svobodni Zahodni Evropi, ki vsi lajšajo ogromen proračunski deficit, v katerega je pogreznjena Jugoslavija.

Že Hua je obisk v Romuniji je močno razburil Moskvo, zlasti njegovi ne navljal tudi v Jugoslaviji. Moskva je dala vedeti romunskemu diktatorju Ceaucescu, ko je bil Hua še v Bukare, prestani napadi na ZSSR, ki jih je pošiljal, da bo lahko podvzela represalije proti Romuniji, če Ceaucescu ne bo omejil Hua v njegovih protisovjetskih izpadih. Ni znan, če je Moskva izpolnila svojo grožnjo in če jo je, tudi ni znano, če je dosegla kakšen uspeh. Dejstvo pa ostane, da se je prepad med Pekingom in Moskvo močno poglobil.

Hua je v Jugoslaviji hvalil tkim. „samoohranilni ljudski sistem“. Dobešno je izjavil: „Jugoslavija je pripravljena na obrambo“, kar pomeni, da Hua dopušča možnost sovjetskega napada na Jugoslavijo v katerem koli trenutku.

Na sovjetsko kritiko Titovega objema s Huajem je Tanjug napadel sovjetsko tiskovno agencijo Tass, da „izkorišča zahodne informativne vire za svoje napade na Jugoslavijo, namesto da bi informacije jemala iz jugoslovanskih uradnih krogov.“ Tanjug je tudi objavil, da se „Jugoslavija ne bo zapletala v kitajsko-sovjetski spor.“

Pač pa je Tito vključil v Huajev potovalni program po Jugoslaviji obisk Skopja v Makedoniji, da bi tako tudi Kitajsko poudarila nedotakljivost jugoslovanske Makedonije proti albanskim in bolgarskim napadom na Jugoslavijo v zvezi z makedonskim vprašanjem (o

IZJAVA POLJSKIH IN...

(Nad. iz 1. str.)

bolj kot kdajkoli os vseh naših prizadevanj za bodočnost in izhodna točka za vsa naša upanja. Na teh upanjih sloni globoko čustvo solidarnosti do mnogih naših prijateljev v svetu, ki stremijo za istimi ideali.“

Podpis: Odbor za družbeno samoobrambo, Poljska in Listina 77, Avgusta 1978.

Pevsko glasbeni festival

Letos sta Slovenska dekliska organizacija in Slovenska fantovska zveza že devetletno organizirali mladinski pevsko-glasbeni festival v dvorani Slovenske hiše na Ramon Falconu, kjer so nastopajoče skupine pred polnoasedeno dvorano izvajale pripravljene programe v soboto 19. avgusta zvečer.

Okusno pripravljen oder (arh. Franci Klemenc) ter pestri lučni efekti (Janez Jereb) so razpoloženje poslušalcev primerno povezovali z nastopajočimi in tako doprinesli svoj delež k celotnemu uspehu prireditve.

Dvodelni spored večera je pričel tercet sester Klemenc. Pepushevo Sonato in Susatov Allemanda sta izvedli sestre prof. Mirjam (flauta traversa) in Magda (klavir) v popolnoma korektni interpretaciji. Ko se jima je pri tretji točki Greensleeves neznanega avtorja pridružila še Marta s svojo flauto dulce, smo kar zaživeli razpoloženje nekdanjih romantičnih časov, ko so takšne in podobne skupine koncertirale po zasebnih domovih in z družinskimi koncerti dajale duška svoji ljubezni do glasbe. Klemenčevim moramo res iz srca čestitati k toliko glasbeni vnemi in k uspehom, ki jih dosegajo. So morda — in žal — edina skupina te vrste med nami, vredne toliko večjega vpoštevanja, priznanja in vzpodbude.

Po njih izvajana dela so bila prav

čemer smo tudi poročali v prejšnji številki našega tednika).

Albanski tisk je Huajev obisk v Skopju silovito napadel in očita Pekingu, da „hoče Balkan spremeniti v sod smodnika“ in da „se povezuje z zahodnimi imperialisti.“

S tem v zvezi so svetovne tiskovne agencije, med njimi britanski Reuter, poročale o makedonskem vprašanju naslednje: „Jugoslavija ima veliko albansko etnično manjšino v svojih mejah, ki jo cenijo nad en milijon ljudi. Beograjski odnosi s Tirano so vedno delikatni. Zahodni diplomati tudi menijo, da bo Huajev obisk v Skopju razburil Bolgarijo, ki je zapletena v ostro polemiko z Jugoslavijo o položaju Makedoncev na obeh straneh jugoslovansko-bolgarske meje. Jugoslavija je obtožila Bolgarijo, da Makedoncem zaničuje etnično in kulturno posebnost.“

Hua je obiskal tudi Zagreb, kjer je jugoslovanska partija spravila na ulice kitajskemu diktatorju na čast nad 200 tisoč ljudi. V Zagrebu je Hua objavil, da bosta Kitajska in Jugoslavija „podpisali nekaj gospodarskih pogodb, vključno dogovor o ustanovitvi skupnega gospodarskega odbora.“

Iz Zagreba je Hua odšel na Titov zasebni otok Brioni, kjer sta oba diktatorja imela še več razgovorov, nakar se je po podpisu prej omenjenih pogodb vrnil v Peking.

AMERIŠKA VLADA je objavila, da „nima namena začenjati česar koli, da bi poskušala rešiti strašen položaj glede človekovih pravic v Kamboži z vojaškim posegom.“

Kissinger: „Človekove pravice niso orodje“

KRITIKA CARTERJEVE ZUNANJE POLITIKE

Po daljšem potovanju po raznih latinskoameriških in drugih državah kot zasebnik je bil bivši ameriški zunanji minister Kissinger glavni govornik na nekem republikanskem zborovanju v Scottsdale v Arizoni. Govor je posvetil vprašanju človekovih pravic in ker se je pri tem dotaknil sedanje Carterjeve zavezne politike, so ga razposlale po svetu vse velike tiskovne agencije.

Kissinger je napadel Carterjevo zunanjo politiko, češ, da „človekovih pravic ne smemo izkoriščati za orodje zunanje politike. Če branimo človekove pravice, se moramo tudi sprijazniti z dejstvom, da se bomo spet spremenili v svetovnega policaja,“ je izjavil Kissinger.

„Kampanje za človekove pravice ne smemo izkoriščati kot izgovor za naše vmešavanje v notranje zadeve drugih držav. S tem samo škodujemo lastnim interesom.“

Kissinger je poudaril, da je „zavezništvo za človekove pravice povsem zakonita. Skrbeti nas morajo človekove pra-

MEDNARODNI TEDEN

POSKUS marksistične gverile zamajati, če že ne zrušiti skrajno desničarski režim družine Somoza v Nicaragui, se je pretekli teden ponesrečil. Pod vodstvom Edena Pastora je 25 gverilcev v vojaških uniformah zasedlo vladno palačo v Nicaragui in zahtevalo izpustitev 81 gverilcev, 10 milijonov dolarjev, objavo njihovega proglasa in po višico za stavljuječo bolničarsko osobe. Somoza je dal izpustiti 59 gverilcev, „ker ostalih 22 ni v zaporih“, plačal pol milijona dolarjev, objavil gverilski proglas in dobil iz Paname in Venezuele tri letala, s katerimi so se gverilci odpeljali v Panamo. Pri pogajanjih so sodelovali tudi trije škofje iz Nicarague ter venezuelski in panamski ambasador v Nicaragui. Somoza je izjavil, da ni ukazal svoji vojski napasti gverilcev, ker bi „lahko bilo ubitih pri tem veliko civilistov.“ Po latinski Ameriki je tisk protestiral proti venezuelski in panamski oskrbi letal gverilcem.

V ZN je 88 držav glasovalo za gospodarsko blokado proti Južni Afriki. Glasovanja se ni udeležila nobena zahodnoevropska država in tudi ne ZDA in Kanada. Istočasno so napadli Izrael, da se povezuje z Južno Afriko. Tkm. svetovno protirasistično konferenco, je sklical Varnostni svet ZN, ter se je sestala v Ženevi v Švici.

AMERIŠKI SENAT je sklenil dati pravico 700.000 Washingtončanom voliti svoje kongresnike. Doslej Washington v ameriškem kongresu ni smel imeti zastopnika ter so mesto označevali za „zadnjo kolonijo v ZDA“. Sklep kongresa mora ratificirati najmanj 38 severnoameriških držav v prihodnjih sedmih letih, da bo postal zakon.

vice, ko zapirajo več Rusov, kakor pa jim dovolijo emigrirati. Skrbeti nas morajo preganjanja v latinski Ameriki.“

Kissinger je direktno napadel ameriškega ambasadorja pri ZN Younga. „Imeti moramo močno notranjo oporo za močno politiko človekovih pravic. Te ne moremo imeti, če nas lasten ambasador pri ZN sistematično napada“, je pribil Kissinger.

Kissinger je tudi poudaril, da morajo ZDA biti bolj zaskrbljene zaradi sovjetskih intervencij. „Ne smemo se sprijazniti z dejstvom, da komunistične države lahko intervenirajo kjer koli hočejo,“ je protestiral. „Ne smemo dovoliti, da bi ekstremisti? irom sveta porivali ZDA na vse strani. Kubanska nevarnost v Afriki je npr. prišla do točke, ko nam sedaj oni diktirajo, da moramo napraviti to in to, sicer bodo oni napravili to in to. Ne smemo si dovoliti, da bi nas terorizirala nepomembna karibska država,“ je zaključil Kissinger.

Mariko Geržinič) brazilsko folklorno Carinhoso. Skupina, zlasti pa oba solista, ki sta dragocen material tokrat 11 članskega ansambla, je bila deležna lepega priznanja publike.

Prvi del sporeda je končal ansambel Triglav (brata Kocmur, brata Loboda in Gusti Čop) s solistoma Sonjo Čop in Francijem Schifferjem. S svojo ojačevalno aparaturso so izvedli tri popevke, in to: Kovačičeve Mlade vojake, Dovžana-Makareviča Gostilno in Strniše-Privška Dober dan, sonce. Solista Čopova kljub mikrofonu ob premočni spremljavi žal ni prišla do izraza, zato jo kot pevko težko ocenimo, dočim je okrepitveni Schifferjev glas bil prijeten in lepo barvan, a bi ga rajši slišal originalnega, brez tehničnih pripomočkov in v zgolj vokalni zasedbi.

Drugi del večera je začel dekliski zbor „Zarja“ iz Slovenske vasi. Vodi ga neumorna ga. Zdenka Janova. Z veseljem smo ugotovili, da je zbor napravil od lanskega festivala lep korak naprej, kar je nedvomno zasluga njegove voditeljice. Viternikova preprosta Slovenska domovina, dokaj zahtevnejša Simonitičeva Pesem in Tomčeva priredba Potkanega plesa so bile dobro podane. Mlade pevke se lepo podrejo svoji voditeljici, ki s svojo dolgoletno prakso zna iz mladih grl izvesti najboljše, kar je mogoče. Zato naj dekleta ne odnehajo, da bodo ob letu pokazale spet nov napredek.

Letos se je na festivalu že drugič

Las ideas no se matan

El asesinato del periodista y político Horacio Agulla parece retrotraernos a la época más oscura del accionar subversivo y profundiza las dudas sobre el potencial actual del terrorismo. Este aleroso crimen —perpetrado a las 21.30 en pleno Barrio Norte— se registra poco después del cruento atentado contra el domicilio del jefe del Estado Mayor de la Armada, contralmirante Armando Lambruschini, que provocó la muerte de su hija Paula, de 15 años, y de una anciana; y horas antes que arribara a nuestro país el secretario general de las Naciones Unidas, Kurt Waldheim.

Pero donde la preocupación y el dolor cunde con mayores razones es en el ámbito periodístico, que recientemente sufrió las desapariciones de Enrique Esteban, corresponsal del matutino porteño “Clarín” en Neuquén, y de Julián Delgado, director del semanario “Mercado” y del diario “El Cronista Comercial”.

Como se advierte, ninguno de estos hombres de prensa dirigían o trabajaban en órganos que propagaran ideas extremas sino, por el contrario, en medios que se caracterizan por su moderación en la difusión de la información y su análisis. Los blancos predilectos del terrorismo parecen ser las personalidades de centro, aquellas que pueden ofrecer una alternativa sensata a las utopías nihilistas de la ultrazquierda y la ultraderecha.

Horacio Agulla era precisamente una de esas figuras. Abogado de destacada actuación en su provincia natal, Córdoba, orientó una corriente de opinión regional que convergió últimamente en la “Fuerza Federalista Popular”, de cuya creación fue principal promotor. Cinco disparos a quemarropa interrumpieron su acción en pro de una Argentina pluralista. Pero no la idea de un país mejor, donde quienes lo asesinaron no tengan lugar.

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Dvoje dogodkov je močno odjeknilo med opazovalci argentinskega življenja prav ta teden. Prvi izmed njih je bil odhod ministra za vzgojo. Stvar ni bila sicer nepričakovana. Skoraj od samega nastopa je bil dr. Juan José Catalán kaj polemična figura. Ko je objavil načrt za preureditev vzgojnega sistema, je žel kritiko praktično vseh krogov, ki so povezani z vzgojnim delovanjem. Že takrat je bilo mnogo govora, da so mu, kot ministru, ure štete. Isto se je ponovilo, ko je general Videla zapustil poveljstvo vojske in kot civilist nadaljeval vodstvo države. Sedaj je prišlo do končnega razpleta in osporavani minister je moral oditi na izrecno željo predsednika.

Vzrok je bil spor, ki ga je doživel z rektorjem buenosaireske univerze. Dr. Cabral je enostavno izjavil, da ne bo upošteval ministrske odloke, ki bi kršili univerzitetno avtonomijo (ki sicer ne obstaja, a jo skušajo postopoma znova uveljaviti). Iz ministrstva so prišli napotki, naj se preuredijo učni načrti; npr. naj združijo v eno samo fakulteto tako medicinsko kot odontološko; prav tako pravno in gospodarsko. Rektorju to ni bilo po godu. Javno je izjavil, da ministra ne bo ubogal, ker je sam bil imenovan direktno od predsednika države, in je le njemu pokoren.

Nastala je precejšnja zmešnjava, in v prepilu, ki se je dvignil, je odneslo ministra, medtem ko je rektor (zaenkrat še) ostal.

Sveda je stvar precej bolj zapletena kot pa zamenjava ene ali dveh vodilnih figur državnega vodstva za vzgojo. Zlasti še, ker se ti prizori kronično ponavljajo. Spomnimo se, da je svoj čas prišlo do sličnega nasprotja med tedanjim rektorjem buenosaireske univerze dr. Constantinom, in prvim vzgojnim ministrom sedanje vlade, dr. Bruerom. Tedaj je odletel rektor, a tudi minister ni dolgo ostal na svojem mestu. Zamenjava ni prinesla rešitve, kajti komaj leto za tem se je celotna komedija ponovila.

predstavil dekliski zbor „Gallus“ pod vodstvom prof. Anke Gaserjeve. Pozna se mu intenzivno in sistematično pevsko delo ter spretna vodstvena roka. Nad 30 grl mladenk je lepo interpretiralo Pregljevo Kukavico. B. ščekove Lenka se šeta, E. Iturriaga Tengo una muñeca in — ob spremljavi prof. Mirjam Klemenc pri klavirju — Sattnerjevo Tiho je legel mrak.

Biser večera je bil nastop kvarteta Fink-Rode (Anica Rode, Bernarda Fink, Janez Rode in Marko Fink). Ad hoc sestavljeni kvartet bi si želeli še in še poslušati in nam je bil res veselo presenečenje večera. Ubrana barvitost glasov, točnost intonacije, perfektna interpretacija in že znana prirojena muzikalnost izvajalcev so nam pripravile nekaj skoro nepozabnih trenutkov ob poslušanju črnskih duhovnih Were you here in Want to the be ready, Ukmarjevih Ciklam ter poljske narodne v Nedvedovi prireditvi Majnikova. Zlasti je ugajala Ukmarjeva precej zahtevna skladba Ciklame, ki je v kvartetu našla avtentičnega interpreta.

Za konec je napolnil oder Mladinski zbor San Justo, še eden starih znancev iz zadnjih let. Občudujemo navdušenje mladih pevk in pevcev, ki ob vztrajnem dirigentu Andreju Selanu stalno napredujejo številčno in kvaliteto. Na festivalu nam je zbor zapel Ciganovo Mati, domovina, Bog (besedilo L. Ceglar), koroško narodno Je dro ušno polje, Mihelčičevo Pomlad in narodno

Minister Catalán je imel pa še to svojsko lastnost, da je nenehno žel kritike z vseh strani. Med temi tudi cerkvenih krogov, ki so povezani z vzgojo, ko je skušal preurediti status privatnih univerz, med katerimi je večina katoliških.

Sploh je zanimivo, da imajo vsi ministri za vzgojo (že desetletja nazaj) nenehno problem z univerzami; in to ne le s študenti, marveč skoraj bolj z univerzitetnim vodstvom in profesorji. Znak, kako resnično celotna struktura potrebuje temeljite spremembe. To spremembo je sedanja vojaška vlada napovedala takoj ob nastopu, pa doslej ji še ni uspelo. Razlog je verjetno (po mnenju opazovalcev) v glavnem ta, da vlada sama ne ve, kakšen naj bi bil bodoči univerzitetni sistem. Vsak izmed ministrov ima svojo zamisel, ki očitvidno ne sovпада z načini vodstev posameznih univerz, in tudi ne z vlado samo, ko očitvidno od nje (od predsednika in vojaške junte) ne dobi potrebne zaslombe. Upati je, da bodo s prihodnjim minstrom imeli več sreče, in da se ta problem — eden važnih problemov Argentine — enkrat dokončno uredi.

Drugi izmed dogodkov, ki je razburil javnost, je bil umor urednika revije Confirmado. Horacio Agulla je bil znana osebnost tako v tukajšnjih časnikarskih, kakor v političnih krogih. Uvrščen v sredinskih strujah, se je aktivno udeleževal tudi v okviru federacije Ljudskih Federalistov. Znan je bil kot izredno umiren in objektivni človek. V ponedeljek 28. t. m. so ga zvečer napadli neznanci. Pet strelav, ne da bi mu sploh dali možnost obrambe.

Kruti umor pa je sprožil tudi dvoje vprašanj: zakaj poboji ljudi, ki niso v nobenem izmed bojujočih se ekstremov; zakaj pobjo časnika, ko je ta že četrti primer v zadnjih časih? In še: kakšna je danes moč gverile, ki izvaja ta dejanja, in kateri so njeni nameni s poboji nevrščenih in nedolžnih ljudi?

Škrjanček poje. Za svoja izvajanja so sanjuški pevci bili deležni upravičenega priznanja dvorane.

Vsi dirigenti so ob koncu v zahvalo in priznanje prejeli slovenske šopke iz rok predsednice SDO Marije Novak in predsednika SFZ Jožeta Korošca. Ta je uvodoma naslovil na publiko pozdravne besede, v katerih je navedel tudi geslo, ki naj vodi mladino pri vsem njenem delu: *Člonosni sinovi slovenskega rodu*. Obenem je povabil vse, ki še stojijo ob strani, da se pridružijo in skupno z ostalimi pokažejo svetu, kaj slovenski mladi rod zmore. Koroščeve besede so bile sprejete z navdušenim odobravanjem številnega poslušalstva. Naj bi zares odjeknile v dušah vse naše mladine, da bo odločni prievalec našega slovenstva v svetu.

Celoten spored sta lepo povezovala Marta Malovrh in Pavle Pleško.

Pod črto še dve skromni pripombi:

1. Festival pomeni slovesnost, slavnost. Zato mora vse, kar se na njem vrši, biti slovesno, slavnostno. Tudi obleka nastopajočih. Omalovažuje prireditve, svoj delež pri njej in tudi publiko tisti, ki se predstavi v vsakdanjem, sodobnem športnem oblačilu.

2. Ponavljam že enkrat napisano: Prireditve izgubi na svoji kvaliteti, če vključuje v program resne vokalne in instrumentalne dejavnosti tudi lahko, plesno-popevkarstvo.

jus

Novice iz Slovenije

BELTINCI — Dvodnevni folklorni festival v Beltincih so pripravili v počastitev 40-letnice delovanja folklorne skupine v tem velikem prekmurskem kraju. Na ta festival so prišle številne skupine iz raznih krajev Slovenije pa tudi iz zamejstva in iz Hrvaške ter gosti iz Madžarske in Francije.

JESENICE — Ideološka komisija pri komiteju občinske konference ZKS in Delavska univerza pripravljata v okviru „družbenopolitičnega izobraževanja in usposabljanja“ dva seminarja za sprejem kandidatov v Zvezo komunistov, pet seminarjev za poglobljanje znanja novopristopnim članom partije in ustanovitev občinske partijske šole.

CERKLJE OB KRKI — Vaški vodovod, ki je star 46 let in ki povezuje 17 vasi, je doslužil. Cevi so preperle na mnogih mestih 23 km dolgega vodovoda in puščajo. Zaradi tega je nekaj vasi že brez vode. Občani so nekaj popravljali sami, pa bo potrebna obnova, ki bo, kot pišejo listi — „zelo draga“.

PORTOROŽ — Letališče v Sečoveljah bo nared že septembra letos. Steza obnovljenega letališča bo dolga 850 metrov, široka pa 27. Stroški znašajo 18 milijonov dinarjev, in večji del je krila portoroška igralnica.

KOPER — Za financiranje tehnološke sanacije koprškega Pristanišča načrtujejo zbiranje denarja, ki naj bi ga banke zbrale v štirih letih. 215 milijonov dinarjev bi potrebovali za infrastrukturno, nove investicije naložbe pa bi znašale kakih 850 milijonov dinarjev.

LJUBLJANA — Slovenski oktet je zadnji teden v juliju kar štirikrat nastopil v okviru poletnih festivalnih koncertov in vedno je občinstvo do zadnjega kotečka napolnilo amfiteater v Križankah.

KAMNIK — Cesto skozi Tuhinjsko dolino, ki je bila včasih pomembna prometna zveza med Gorenjsko in štajersko, so začeli urejati že leta 1968. Končno so jo po desetih letih le uredili. Toda kljub naporom davkoplačevalcev, ki so cesti pomagali tudi s samopriskrbo in prostovoljnimi, brezplačnim odstopanjem zemljišč za cesto, ni vsa še asfaltirana. Kak kilometer po svetu Kozjaka in pet kilometrov od Motnika do Ločice bo še nekaj časa čakalo na prevleko, vendar pa so jo že odprli.

VISOKO PRI POLJANAH — Tavčarjev dvorec je pod „spomeniškim varstvom“, zato razpada... Sedanjí lastnik šinkovec je dvorec kupil na licitaciji pred enajstimi leti — tedaj ni bilo v dvorcu kljuk, sedaj kljuko so, okna v višjih prostorih pa nimajo šip. Na „dvorec“ se naslanja vegast hlev, ki se že seseda. Tako hlev kot dvorec je razmaja potres, a denarja za najnujnejša popravila ni. Lastnik je dobil julija bančno posojilo v višini 420.000 dinarjev. Sedaj pa bo moral čakati, da mu bodo povedali, kaj sme in kako sme popraviti hišo, ki je pod „spomeniškim varstvom“.

PORTOROŽ — Slabo poletje je še bolj zmanjšalo že itak precej pičlo žetev soli v sečoveljskih solinah. Do avgusta so pridelali le 650 ton — letna povprečna produkcija soli pa znaša okoli 4.000 ton.

BREŽICE — Krka je v spodnjem toku postala mlakuža, ker je toplejše vreme povzročilo cvetenje rečnih alg, ki so se z ostalimi usedlinami dvignile na površje. Ti pojavi so posledica večjega onesnaževanja Krke zaradi zvečanja industrijskih odpadkov. Tega problema pred desetletjem še ni bilo, a občani niso v začetku avgusta mogli dobiti točnih strokovnih pojasnil, ker so „vsi odgovorni tovariši ta čas na dopustu“.

MARIBOR — Vlogo čebelnjarskih izdelkov v medicini bodo obravnavali sredi septembra na tretjem mednarodnem seminarju v Portorožu. Zastopnik pripravljalnega odbora je povedal, da je pripravljenih 87 strokovnih referatov. Na tem seminarju — prvi je bil pred štirimi leti v Madridu, drugi pa v Bukarešti pred dvema letoma — bodo sodelovali znanstveniki iz SZ, ZDA, ZRN, Švice in Avstrije ter Romunije, pričakujejo pa prijave še iz drugih držav.

Umrli so od 27. 7. do 7. 8. 1978:

LJUBLJANA — Mojmir Lehrman, gradb. inž.; Ivan Ogorevc, 56; Jelena Jereb r. Kregar; Alojz Ržen; Karolina Zver r. Merklin; Božo Vodusek, 73, pesnik, nekdanji profesor in advokat; Jakob Kopitar, up., 96; Milka Podobnik; Alojz Bregar, borec za sev. mejo; Bogdana Ferenček; Franciška Peterca; Marija Marolt r. Zidan; Alojzija Bobnar; Vida Dolinšek r. Mikolič, 73; dr. Kazimir Vrtačnik, up. zdravnik; Janez Vavpetič; Franca Žitnik; Karolina Stanovnik r. Kos, up.; Nežka Stupar r. Anderlič; Janez Milač; Rozalija Uderman r. Pavzar, 80; dr. Karel Vrečko; Josip Sašek, 86; Jelka Rode r. Habbjan; Jože Simončič, up. žel. inšp.; Štefka Polič, up. operna pevka.

RAZNI KRAJI — Gašper Rebec, pos. sestnik, Pivka; Tone Urbaš, up. sodni usl., Trbovlje; Anton Skopeč, 78, Radovljica; Alojz Berdavs, 78, Zg. Pirniče; Franc Rončič, kazniški usl. paznik, Radovljica; Terezija Malovrh r. Pustovrh, Vrhnika; Franc Lenassi, Gor. Logatec; Franc Puh, Laško; Ernest Lah, Celje; Anton Dolinar, Škofja Loka; Evgen Hribar, up. glasbenik, 74, Kranj; Anica Miklavčič, Podnart; Marija Zdobc r. Tavčar, 86, Slovenj Gradec; Ana Kronovšek, Parizlje; Andrej Poredoš, 73, Dol. Logatec; Dušica Rajh r. Škerlj, up. poštna urad., Ruše; Anton Kornher, up. žel., 83, Brestanica; Jože Perčič, šentvid pri Planini; Alojzija Smrkolj, Izlake; Ivan Praprotnik, 68, žel. up., Vuzenica; Jože Peterlin, Velike Lašče; Olga Cizelj, 73, up., Maribor; Jakob Trček, 72, kmetovalec, Lazce pri Borovnici; Zdravko Sotošek, up. šolski upravitelj, 80, Rogatec; Janez Rihtar, up., Mengeš; Marija Zupet, Borovnica; Antonija Filač r. Leskovšek, Celje; Anica Juvancič, Hotič; Zdravko Rus, 80, Bled; Ladislav Fatur, up., Postojna; Marija Hafner, 72, Guncje; Lenca Bohinec, 80, Rateče; p. Konstantin Urankar, OFM, 75, zlatomašnik, Maribor; Martin Dolenc, 80, Izola; Franc Kokalj, up., Podgorica; Karol Azman, 80, up., Kranj; Rudolf Potočnik, elektromonter, Kranj; Tone Dolžan, Ilovka pri Kokrici; Štefan Kranjc, 44, Maribor; Leopold Laufer, 60, Maribor; Štefka Čep, up., 75, Maribor.

SLOVENCİ v ARGENTINI

Buenos Aires

NOVA MAŠA V SLOVENSKI CERKVI MARIJE POMAGAJ V BS. AIRESU

V nedeljo, 13. avgusta, je v slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu daroval novo mašo g. Janez Cukjati. Z novomašnikom je sodelovalo devet duhovnikov, tako provincial lazaristov dr. Franc Rode iz Ljubljane, msgr. Anton Orehar, g. José Bogo, nekdanji župnik bližnje novomašnikove župnije, in gg. Franc Sodja CM, Jože Horn, dr. Alojzij Starc, Jože Škerbec, France Bergant, Janez Pintar in Vinko Bokalič CM. V spovednicah pa sta bila gg. Matija Lamovšek in Gregor Mali.

Novmašnika je ob vrodu v cerkev pozdravila in mu izročila križ novomašnikova sestra Angelca. Med mašo je dovršeno pel pevski zbor „Gallus“ pod vodstvom dr. Julija Saveljia in ob spremljavi na orgle ge. Anke Gaser.

Novomašni pridigar je bil delegat msgr. Anton Orehar. V pridigi je razvil tri misli: misel veselja nad novomašnikom, razmišljanje o trojni duhovnikovi službi: učeniški, duhovniški in pastirski ter misel o razumevanju in sprejetju duhovnika.

Novomašno slavo je še nadaljevalo v dvorani Slovenske hiše. Okrog 200 povablencev, številni med njimi novomašnikovi sorodniki, so nekaj ur preživeli v prijetnem razpoloženju. Med obedom so govorili novomašni pridigar, lazaristovski provincial dr. Franc Rode. Pozdravil ga je tudi g. J. Horn kot zastopnik mendoške srenje in g. Marjan Lohoda, predsednik osrednjega društva „Zedinjene Slovenije“. Z litanijami v cerkvi je bilo končano lepo slavo.

Novomašnik Janez Cukjati je 17. februarja dopolnil 27 let. Njegova družina: oče Ivan in mati Katarina, sestre Kati, Anica, Pavla, Angelca in Francka, brat Jože in stari oče Franc Močnik, žive v Tabladi pri Buenos Airesu, brat France je v nadškofijskem sementišču v Buenos Airesu, brat Marko pa je v bogoslovju pri lazaristih v Ljubljani.

Slovensko osnovno šolo je prvo leto obiskoval v Ramos Mejiji, ostala leta pa v San Justu. Po končani osnovni šoli je tri leta obiskoval slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši v Buenos Airesu in deloval v mladinskih organizacijah. Nato je vstopil v kongregacijo „Služabnikov ljubezni“ — Don Guanello. Pri bratih maristih v Lujanu je dokončal gimnazijo in nato začel bogoslovni študij v Buenos Airesu, dokončal pa ga je v Rimu na papeški univerzi „Urbaniana“, kjer poučuje tudi Slovenec msgr. Janez Vodopivec, tajnik pa je msgr. Maksimilijan Jezernik.

V duhovnika je bil posvečen 22. maja 1978 in sicer v Sloveniji. V župni cerkvi v Šent Gotardu, nekdanji župni novomašnikovega očeta, ga je posvetil škof dr. Stanislav Lenič.

Novomašniku, ki bo deloval med Slovenci v Argentini, želimo veliko božjega blagoslova in zvrhano mero ljubezni do naših rojakov.

CARAPACHAY

Mladinski dan

Mladinsko srečanje. V nedeljo 13. avgusta je bilo v Carapachayu praznično razpoloženje. Ob velikem številu mladih, pa tudi starejših, se je vršil 13. mladinski dan, ki je imel geslo: ostanimo prijatelji.

Že zjutraj se je začelo tekmovanje v odbojki, med posameznimi oddelki, zastopani so bili prav vsi Domovi, med seboj so pa tekmovali tudi dekleta. Ob 11.30 so se dvignile ob zvokih himne argentinske in nato slovenske zastave. V polni dvorani se je vršila sv. maša, med katero je imel duhovni vodja M. Borštner lep nagovor na zbrano mladino. Po tej daritvi pa so številni gostje poselili mize v dvorani, ki je bila zopet premajhna. Po obedu se je nadaljevalo tekmovanje in mnogo pozneje ob napo-

vedani uri se je začel kulturni program, ki ga je vodil Franci Korosec. Najprvo so učenci in učenke šolskega tečaja pod vodstvom ge. M. Markežve lepo zapeli preproste pesmi. Dekleta domačega krožka so lepo podale baletno vajo, katero je pripravila Emilija Gričar. V imenu domače mladine je pozdravil navzoče in se zahvalil za številni obisk Franci Žnidar in je v nadaljnjih besedah poudarjal geslo prireditve — ostanimo prijatelji. Centralno mladinsko organizacijo pa je zastopala Marija Novak in je izrekla prisrčne pozdrave in podala nekaj globokih misli. Dekliški kvartet je pod vodstvom lic. T. Prijatelja zapel naslednje pesmi: Srebrna zvezda, Da bi bila lijepa ura in Ostanimo prijatelji. Končno pa so v pripravi A. Pirca dekleta dobro podale rajalni pohod.

Po programu se je začela prosta zabava ob spremljavi že priznanega Slovenskega instrumentalnega ansambla, ki je tudi zaključil to uspelo mladinsko srečanje.

RAMOS MEJIA

Misiones v slikah

V sredo 16. avgusta je šolski odbor tečaja A. M. Slomška pripravil prav

OBVESTILA

SOBOTA, 2. septembra:

Dan Zveze slov. mater in žena. Ob 19 sv. maša za pokojne matere in žene, po maši pa prireditve v dvorani Slovenske hiše.

V Slovenski hiši ob 19.15 sv. maša, nato sestanek SKAD-a s predavanjem p. dr. Alojzija Kukovica.

NEDELJA, 3. septembra:

Sestanek zaupnikov SLS-SKD v Slovenski hiši ob 11. uri (po sv. maši). Prosimo zanesljivo udeležbo. Poverjenstvo za Argentino.

Sv. maša in komemoracija ob obletnici smrti generala Rupnika in dr. Hacinia v Slovenski hiši.

IX. Mladinski dan na slov. Pristavi v Castellarju.

Odbojkaška tekma Repr. Zedinjena Slovenija proti Sociedad Alemana de Gimnasia, dekliška skupina, na igrišču ul. Arrieta 2.967, San Justo, ob 11h.

ČETRTEK, 7. septembra:

Na Pristavi običajni mesečni sestanek ženskega krožka. Ga. prof. Ana Marija Hren bo podala kratek pregled zgodovine Slovencev.

Odbojkaška tekma Harrods-Gathichaves proti Repr. Zedinjena Slovenija, starejša kategorija, na igrišču Córdoba 5064, Cap., ob 21.30.

SOBOTA, 9. septembra:

Pouk srednješolskega tečaja „Ravn. Marka Bajuka“ v Slovenski hiši ob 15.

Odbojkaška tekma Banco Provincia de la Plata proti Repr. Zedinjena Slovenija, dekliška skupina, ob 17h.

NEDELJA, 10. septembra:

Nova maša Andreja Stanovnika v Slovenski vasi v Lanusu ob 9.30 uri. V našem domu v San Justo mladinski dan.

ČETRTEK, 14. septembra:

Odbojkaška tekma Repr. Zedinjena Slovenija proti 77 Futbol Club, mlajša skupina, na igrišču Aliansa 250, Ciudadela, ob 21.30.

PETEK, 15. septembra:

Dr. Miha Stariha: Človek iz epruvete — predavanje in razgovor, za dekleta in fante od 15. leta starosti. Na Pristavi, ob 20. uri.

SOBOTA, 16. septembra:

Festival mednarodnih folklornih plesov ob 19.30 v našem domu v San Justo v priredbi Slovenske odbojkaške reprezentance.

prijeten in poučen večer. Povabil je Franceta Vresnika, da je prikazal s skioptičnimi slikami zanimivosti province Misiones in njenih pragozdov. Franc Vresnik ni le vnet sodelavec slovenske šole, saj je pripravil že veliko scenarij za otroške igre, ampak tudi velik ljubitelj narave in navdušen lovec. Že več let zahaja v misionerske pragozde na oddih in na lov, in nekaj njegovih lovskih trofejev smo imeli priliko videti v Slomškovem domu, nekaj jih je pa tudi daroval kot dobitek za tombole. V okrog 180 diapozitivih je prikazal pragozd v njegovi notranjosti bujno tropsko rastlinstvo, živalski svet, pa tudi borbo človeka z naravo, ko jo krči in spreminja v rodovitna polja tropskih sadežev in pridelkov. Misiones je še vedno dežela pionirjev, pogumnih ljudi, ki iz divje narave ustvarjajo bogastvo in napredek sebi in družbi.

Otroški dan

V nedeljo 20. avgusta sta mladinski organizaciji v Slomškovem domu pripravili zabavo za naše najmlajše. Ob projekciji skioptičnih slik je lic. Stanoko Jerebič na izviren način prebral otrokom nekaj naših najlepših pravljic, ki so jih otroci zavzeto poslušali. Fantje in dekleta so nato pogostili mladež s pecivom in čajem. Lepa poteza naših deklet in fantov, ki je vredna, da se vsako leto ponovi.

NEDELJA, 17. septembra:

V Slomškovem domu celodnevno praznovanje obletnice Doma.

Odbojkaška tekma C. A. Atlanta proti Repr. Zedinjena Slovenija, dekliška skupina, na igrišču ul. Arieta 2.967, San Justo, ob 11h.

SOBOTA, 23. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast škofu Antonu Martinu Slomšku ob 16. uri v Slovenski hiši.

Dr. Miha Stariha: Človek iz epruvete — predavanje in razgovor, za starše. Na Pristavi, ob 20. uri.

NEDELJA, 24. septembra:

Dr. A. Kukovica, DJ: Človek iz epruvete — predavanje in razgovor, za mladino in odrasle. Na Pristavi, ob 11. uri (po sv. maši).

Odbojkaška tekma C. A. Quilmes proti Repr. Zedinjena Slovenija, dekliška skupina, na igrišču ul. Guido y Paz, Quilmes, ob 17h.

SOBOTA, 30. septembra:

Debatni večer: narodno-politično delo v emigraciji. Ob 20. uri v Slomškovem domu. Vabi vse, ki se za ta, posebno v današnji dobi pereč problem zanimajo. Poverjenstvo SLS za Argentino.

NEDELJA, 1. oktobra:

Velika sanmartinska tombola. Na Pristavi: 15-letnica slovenske službe božje in prva obletnica kronanja podobne Marije Pomagaj. Družinska nedelja. Kosilo.

Odbojkaška tekma Repr. Zedinjena Slovenija proti Centro Cultural Italiano, dekliška skupina, na igrišču ul. Arieta 2.967, San Justo, ob 11h.

SOBOTA, 7. oktobra:

Na Pristavi: 25-letnica šole dr. Fr. Prešerna — akademija in spevoigra Pomlad prihaja. Ob 18. uri.

NEDELJA, 8. oktobra:

Obletnica Našega doma v San Justo.

SOBOTA, 14. oktobra:

Odbojkaška tekma Repr. Zedinjena Slovenija proti C. A. Talleres, dekliška skupina, na igrišču Pivote in Manuel Castro, Remedios de Escalada, ob 17h.

SOBOTA, 28. oktobra:

Manifestacijsko zborovanje ob 60-letnici Narodnega praznika in dneva slovenske zastave v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. oktobra:

Pristavski dan s celodnevniim sporodom.

SLOVENCİ po SVETU

KANADA

TORONTO

Anton Cerar — umrl

V bolnišnici sv. Jožefa v Torontu je 24. julija t. l. po dolgotrajni bolezni umrl starosta slovenskih naseljencev v Torontu Anton Cerar. Ni ga Slovenca v Torontu, ki ne bi poznal tega dobrega človeka.

Pokojni je bil rojen 10. oktobra 1892 v Kokošnjem pri Moravčah. Poskusil je vse grozote prve svetovne vojne, predvsem na soški fronti. Bil je telegrafski signalist v topniški diviziji. Po končani vojni se je pridružil koroškemu borcem. Po vrnitvi v Ljubljano je dobil službo pri železnici, a je bil zaradi slabega zdravja upokojen že leta 1938 in se je preselil iz Ljubljane v Devica Marijo v Polju. Protikomunističnemu odporu med revolucijo je prispeval svoj delež in se je leta 1945 umaknil na Koroško, odkoder je prišel v Kanado k svojim devetim otrokom v Lethbridge. Leta 1953 se je preselil v Toronto kjer je bil zaposlen 12 let v jezuitskem kolegiju.

Franc Cerar je bil res zaveden Slovenec in veren mož. Tak je ostal vse življenje in potrpežljivo nosil vse križe trpljenja, potrpežljivo in vdano. Zaprta žalostjo ženo Marijo, s katero se je poročil l. 1921. Rodilo se jima je 13 otrok, od katerih je živih enajst (dva

sta umrla) v Torontu in okolici. Delajo v najrazličnejših poklih: od samostanske sestre do zdravnice. Vsi ti so se zadnja leta zbirali pri najstarejšem sinu. V takih trenutkih je ves oživel in bil srečen v krogu svoje žene, otrok in 22 vnukov. — Naj počiva v miru!

TRIJE SLOVENSKI DNEVI V KANADI

Slovenski dnevi so postali pravi slovenski narodni prazniki v raznih krajih v zdomstvu. V Kanadi npr. so se vršili letos v drugi polovici letošnjega leta kar trije „Slovenski dnevi“. Vsi trije so izredno lepo uspeli.

Toronto

O Slovenskem dnevu smo že poročali v zadnji številki našega lista. Danes dodamo le kdo so bili častni gostje na XIX. Slovenskem dnevu v Torontu.

Na tribuni častnih gostov so bili: gg. župnik Janez Kopač C. M., predsednik obeh borbevskih organizacij C. Preželj in L. Babič, predsednik Društva Slovencev O. Mauser, predsednik Društva Slovenski Dom J. Muhič, ravnatelj Z. H. P. Slovenija P. Markeš, predsednik H. P. Janeza Ev. Kreka V. Trček, član NO P. Urbanc, predsednik Slovenskega gledališča V. Čekuta.

Med udeleženci smo opazili tudi gg. J. Mejača, predstojnika slov. lazaristov v Kanadi in J. Časla CM, ravnatelj H. P. Janeza Ev. Kreka I. Senica,

zdravnika dr. F. Porovnetna, urednika Slovenske Države V. Maukuta, inž. B. Goloba z družino iz Otawe, (G. B. Golob je bil slavnostni govornik na I. slovenskem dnevu), predsednika Z. H. P. Slovenija inž. J. Škulja.

Montreal

Dne 2. julija je bil Slovenski dan v Montrealu s pestrim sporedom. Pripravil ga je cerkveni odbor slovenske župnije sv. Vladimirja. Začel se je že v soboto, 1. julija zvečer s sv. mašo. Tej je sledila razstava narodnih noš, ki sta jo pripravila g. Vinko Petkovšek in njegova žena. G. Petkovšek je tudi predaval o slovenski narodni noši. — V nedeljo dopoldne je bila slovesna sv. maša, ki jo je daroval g. Jeretina ob somaševanju g. Jožeta Grošlja D. J. — Popoldne je bila akademija, ki jo je pripravila sobotna slovenska šola. Glavni govornik je bil g. Grošelj. — Po akademiji so bile še tekme v odbojki in balinanju.

Sudbury

Dne 6. avgusta pa je bil „Slovenski dan“ v Sudburyju. Ta dan, ki je bil že deseti v vrsti slovenskih dni, so rojaki v Sudburyju (18 družin novih izseljencev!) združili z blagoslovitvijo slovenskega doma. Ta peščica izredno delovnih in požrtvovalnih Slovencev si je zgradila svoj lastni dom, ki ga je omenjeno nedeljo blagoslovil škof dr. Alojzij Ambrožič. Lep kulturni program je začel predsednik g. Zimer. Po nasto-

pu domačih skupin so spregovorili škof dr. Ambrožič, Otmar Mauser in Peter Markeš iz Toronta, ki so pridnim rojakom v Sudburyju iskreno čestitali.

EKVADOR

Župn. ANDREJ KRIŽMAN — 80-letnik

Slovenska duhovščina ni v preteklih tisoč letih samo širila in ohranjala vero med slovenskim ljudstvom, ampak se je vedno tudi močno trudila za kulturni, socialni, gospodarski in politični napredek slovenskega naroda. Naj iz te velike množice delovnih in požrtvovalnih duhovnikov omenimo samo dr. Janeza E. Kreka, ki je bil pravi velikan na vseh področjih javnega delovanja, posebej pa še na socialnem področju. Prav na tem področju pa je v novejši dobi našel vrednega delavca v duhovniku Andreju Križmanu, ki je skupaj z drugimi svojimi stanovskimi tovariši (g. Jožetom Koščikom, g. Fr. Gabrovščkom in drugimi) v času med prvo in drugo svetovno vojno posvečal svoje sile reševanju delavskega vprašanja na Slovenskem. Moral se je na eni strani boriti zoper izkoriščevalce delavcev, na drugi strani pa zoper demagogijo komunistov, zavutih v socialistični plašč. Ti komunistični agitatorji so se vrinili tudi v Jugoslovansko strokovno zvezo, ki je tedaj veljala za krščansko delavsko organizacijo, in jo speljali v marksistične vode.

G. Križman je s svojimi sodelavci nastopil odločno proti tem marksistič-

nim agentom in njihovim zapeljancem ter je ustanovil novo, odločno protikomunistično delavsko organizacijo — Slovensko delavsko zvezo. Ta se je pod njegovim duhovnim vodstvom in s sodelovanjem nekaterih laikov (Jan, Jonke, Žužek, Pleško, Šest, Milharčič, Gaser, Rozman, Horvat in dr.) močno razmahnila po vsej Sloveniji. G. Križman je prevzel tudi uredništvo novega delavskega tednika „Delavska fronta“, ki se je močno razširil po Slovenskem.

Tik pred začetkom druge svetovne vojne je Slovenska delavska zveza začela že večino slovenskega delavstva. Žal, da je vojna zavrla ta lepi razvoj. Med drugo svetovno vojno je morala iti Slovenska delavska zveza v podzemlje in je morala — ko se je začela komunistična revolucija — usmeriti svoje delo v boj zoper komunistične zločince. G. Križman se je v tem času ves posvetil tej novi nalogi. Bil je med ustanovitelji in vodniki Slovenske legije, vršil je protikomunistično propagando z besedo in tiskom, predaval po tovarnah itd.

Po vojni se je umaknil v Italijo, kjer je sodeloval pri Socialnem odboru v Rimu. Nato se je preselil v Ekvador, kjer je sedaj župnik v kraju Picoaz (prov. Manabí). Tam je 28. avgusta obhajal svoj osemdeseti rojstni dan in 55-letnico mašništva. K temu jubileju mu vsi Slovenci, posebej pa še njegovi sodelavci pri socialnem delu, pri srčno čestitamo in želimo še mnogo srečnih let.

Hočeš preživeti lep dan med nami?
Ti ugaja šport, petje, folklorni plesi,
in prijazna družba?

3. septembra pridi na Pristavo

- Dopoldne se srečamo pri tekmah v odbojki in nogometu
- Ob 11.15 pa pri dviganju zastav, za tem pri sv. maši in kosilu.
- Po končanih tekmah bo zanimiv kulturni program in prosta zabava.

Za prosto zabavo pa bodo poskrbeli: duet Križ-Urankar in diskoteka Woodstock.

Pristavska mladina te lepo vabi na IX. MLADINSKI DAN

ZAHVALA Odbor Zveze slov. mater in žena se zahvaljuje vsem gospem Lige žena-mati in mladini iz San Martina, ki so kakorkoli sodelovali pri lepo izdelanem štajerskem večeru.

SLOGA RAZPISUJE

POSEBNE, VEZANE DELNICE PO \$ 100.000.-

KI POLEG DIVIDEND DAJO ČLANU SE TE UGODNOSTI:

- BREZPLAČNO ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE ZA \$ 300.000.—
- PROST VSTOP NA LETOVIŠČE "SLOGA" SKOZI VSE LETO.
- BREZPLAČEN POSVET V POKOJNINSKI POSVETOVALNICI SLOGE.
- TAKOŠNJE POSOJLO DO \$ 500.000.— POD POSEBNO UGODNIMI POGOJI.

ZA VSE TISTE, KI BODO TE NOVE DELNICE VPLAČALI PRED 31. OKTOBROM T. L., SO SE POSEBNE UGODNOSTI! VSA PODROBNEJŠA POJASNILA O TEM RAZPISU DOBITE V ZADRUŽNI PISARNI OSEBNO ALI PO TELEFONU 658-6574.

PUERTAS PLEGABLES
Intermodulo

desde \$22.500.-m²
en maderas, vitraux,
laminados plásticos y
telas vinílicas

Fábrica, Ventas
y Envíos Interior:
Rio de Janeiro 677 Cap. Fed.
812-7490 y 2069

Sucursales:
Capital: Av. Juan B. Justo 3976
San Miguel:
Av. León Gallardo 383

INTERMODULO

opozarja posebej
Slovence
na
svoje izdelke

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62
Tel.: 243-2291
(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom

— Pohištvo

— Dekoracije

Začetek tretje svetovne vojne v Sloveniji?

Dandanes preplavlja svetovni knjižni trg obilje leposlovja posebne vrste: fiktivna ali umišljena znanost. Avtorji te zvrsti so malone dosledno romanopisci, ne pa znanstveniki. Julija meseca pa se je v knjigarnah pojavila in postala na mah best-seller knjiga *The Third World War*, August 1985 (Tretja svetovna vojna, avgust 1985) z oznako: bodoča zgodovina. Izšla je v londonski založbi Sidgwick & Jackson. Kot glavni avtor in urednik je naveden Sir John Hackett s pripombo: in drugi. Tako glavni kot ostali soavtorji so visoko kvalificirani strokovnjaki v vojnih, političnih, diplomatskih, gospodarskih in drugih vedah ter malone vsi še v aktivnih službah. Hackett je bil v drugi svetovni vojni šef britanskega vojnega štaba ter se upokojil kot komandant Severne vojne skupine pri NATO v svojstvu poveljnika britanske armade na Renu; ostali so: viceadmiral Sir Ian McGeoch, letalski maršal Sir John Barracough, brigadir Kenneth Hunt, generalmajor John Strawson, britanski diplomat Sir Bernard Burrows in eden vodečih urednikov londonskega tednika "The Economist" Norman Macrae. Poleg teh je sodelovalo anonimno, a z vednostjo svojih predstojnikov, več angleških in ameriških vojnih strokovnjakov iz britanskega obrambnega ministva, iz ameriškega vojaškega povelj-

stva za Evrojo in iz vojaškega glavnega štaba pri NATO.

Kaj je nagnilo te resne moze v tako tvegan poskus, kar na prvi vtis spominja na otroško igranje in premikanje svinčenih vojakov? Po mnenju strokovnih kritikov, angleških, ameriških, zahodnonemških in drugih vodilnih časopisov, med njimi *The New York Times* 3. julija, *The New York Scientist* in *The Daily Telegraph* 6. julija idr. gre za podrobno, odlično, v potankostih izdelano in utemeljeno ter skrajno realistično prikazano analizo možnega nastanka, razpleta in zaključka tretje svetovne vojne tako s strateškega, kot z logističnega in taktičnega vidika. Vsi kritiki opozarjajo na resnost in izredno kakovost tega dela, ki se opira na današnje stanje mednarodnih odnosov in na razmere v posameznih državah. Namen avtorjev je, kot kaže, opozoriti Zahod in mu nakazati pomanjkljivo oborožitev NATO vojnih sil in nujno potrebo po pomnožitvi konvencionalnega (ne strateškega, t. j. atomskega) orožja, če naj se Zahod lahko uspešno upre Sovjetski zvezi, ki v tej vrsti orožja čedalje bolj prekaša zahodni potencial. Kljub strahotni moči jedrnega orožja, pripade stvarno zavzetje sovražnikovega ozemlja in premaganje njegovih čet na lastni zemlji slej ko prej četam z konvencionalnim orožjem.

17. septembra 1978

Vse Slovence lepo vabimo na celodnevno slavlje obletnice
SLOMŠKOVEGA DOMA
v nedeljo, 17. septembra.
Posebej dobrodošle narodne noše!

Poravnajte naročnino!

NAŠ DOM

SAN JUSTO

17. mladinski dan

V NEDELJO, 10. SEPTEMBRA

Ob 8. uri: v cerkvi mladinska sv. maša, nato v Domu skupen zajtrk in tekmovanja v odbojki.

Ob 18. uri: kulturni program: **KRESNIKOVANJE**
Pri uprizoritvi starodavne slovenske navade (napisal univ. prof. dr. Tine Debeljak) bo sodelovala številna mladina s folkloro, petjem, rajanjem, igranjem...

Nato še prijetno razvedrilo. — Vsi lepo vabljeni!

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 393-2413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitve
ure na privatni telefon 628-4188.

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

Sestanek zaupnikov SLS-SKD

Nedelja, 3. septembra, v Slovenski hiši ob 11. uri (po sv. maši)
Prosimo zanesljivo udeležbo.
Posebnih vabil ni.
Poverjenišvo za Argentino

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires,
Argentina
T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavle Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za 1. 1978:
za Argentino: \$ 8.500.— (850.000), pri
pošiljanju po pošti \$ 9.500.— (950.000);
ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko
pošto 25 USA dol.; obmejne države
Argentine 20 USA dol.; Avstralija 31
USA dol.; Evropa 28 USA dol.; ZDA,
Kanada in Evropa za pošiljanja z
navadno pošto 19 dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E.
33-7213.

KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

Slovenska radijska oddaja je vsako
nedeljo od 8 do 8,30 ure na radio
Antártida.

12. dan Zveze slov. mater in žena

v soboto, 2. septembra, v Slovenski hiši

19.15 sv. maša za vse slovenske žene in matere
20.00 prireditev v veliki dvorani:
govor ge. Alenke Pozničeve;
"prikaz dela naših modnih ustvarjalk", vodi ga. Na-
taša Smersujeva;
med pogostitvijo bomo izžrebale slovensko avbo.

Vse lepo vabimo!

Vstopnice na razpolago pri odbornikah Zveze, cena \$ 1.500.—.

General Leon Rupnik

OČE SLOVENSKEGA DOMOBRANSTVA

Dr. Lovro Hacin

POLICIJSKI INŠPEKTOR

OBLETNICO NJUNE MUČENIŠKE SMRTI

bomo proslavili v nedeljo, dop., 3. septembra
v Slovenski hiši (Ramón Falcón 4158)

- sv. maša — molitve
- polaganje venca
- proslava pred spomenikom junakov

Lepo vabimo vse rojake, zlasti mladino

Slovenski protikomunistični borci

kazati vidni znaki. V Vzhodni Nemčiji je prišlo do uporov in na Poljskem so proglasili delavske stavke.

Te pojave je skušal Kremelj prikri-
vati in prevpiti s političnimi intrigami.
Za Sadatom je padel Egipt spet pod
ruski vpliv in Moskvi se je posrečilo
nagovoriti novega egiptovskega pred-
sednika, naj organizira vojaške puče v
petrolejskih državah Kuvaitu, Iraku in
Saudijski Arabiji v prid prosovjetskim
elementom. S tem je ZSSR zagotovila
dotok arabskega petroleja v sovjetske
namesto v zahodne tanke. V Južni Afriki
uspe kremljskemu samodržcu Vo-
rotnikovu s pomočjo Kube in Jamaike,
ki je medtem tudi prišla pod ruski
vpliv, nagnati črnske države proti be-
li Južni Afriki.

Afriške zmede so ne samo stvarno
koristile ZSSR, šibile so obenem ugled
Združenih držav, ga jemale Carterju
v zadnjem letu njegove druge ad-
ministracije in pravtako njegovemu na-
sledniku Thomsonu, ki so ga imeli Ru-
si za enakega slabiča, kot je bil Carter.
Tako uspe Kremlju speljati pozornost
z lastnih razrvanih razmer drugam in
se čuti varnega pred napadom Zahoda.
A nevarna je začela postajati tudi
„neuvrščena“ Jugoslavija, kar razloži
Hackett kot sledi:

„Potem, ko je Tito zapustil politično
pozorišče, so Jugoslovani prebrodili pro-
blem nasledstva veliko lažje, kot je bi-
lo moči predvidevati. Republike so do-
bile nekaj več politične moči, razna

narodna gospodarstva so se začela raz-
vijati v nekoliko nasprotno smer kot
prej, a v jedru je federalni sistem pre-
živel preizkušnjo. Zdaj pa so petro-
lejske cene in splošna podražitev po-
večale skrite napetosti med bogatejšim
severom in revnejšim jugom. Slovenija
se je začela približevati Zahodu, a Sr-
bija Vzhodu.

Zahodna Nemčija je — nadaljuje
Hackett — že dolgo gledala Ljubljano
kot vrata, skozi katera bo mogla s ča-
som pojačati trgovsko izmenjavo z vz-
hodno Evropo. In zdaj je slovenska re-
publika vlada reagirala na zahodno-
nemške ponudbe s takim navdušenjem,
da ni bilo v tem videti toliko trgovske
prednosti, kot se je kazala vizija nove
balkanske švice, kjer bi se (v Slo-
veniji) mogla Zahod in Vzhod srečavati
na enakopravni ravni.

Osrednja beogradska vlada se je pre-
strašila teh separatističnih tene-
denc in skušala znova vzpostaviti ravnovesje s
tem, da je zatisnila oči pred akcijami
prosovjetskih skupin, katere so še ved-
no obstajale in zadnje čase okrepile
svojo dejavnost prav za tak primer (se-
paratističnih poskusov). Njihova opo-
zora o preteči nevarnosti so bila spre-
jeta jasno in glasno v centralni sovjet-
ski komunistični partiji. Potreba ponov-
ne vzpostavitve pravoverne komunistič-
ne kontrole v Jugoslaviji se je v Krem-
lju naenkrat znašla na vrhu prioritet-
ne lestvice.“

(Bo š)